

vendar pa je dovolj močno, da nepričakovano vdere iz pristančca in postane še izredno nevarno japonskemu brodevju.

Port Artur.

Po zasebnih poročilih, katera so došla iz Port Arturja, ima se trdnjava za dva meseca dovolj streljiva in še za dalj časa hrane. Na udajo ne misli nikdo od posadke. Kitajci poročajo o strašnih grozovitostih Japencev. Vedno hujše napadajo Japonci trdnjavo, ker vedo, da ji gre na pomoč baltičsko brodevje. Pomnožili so svojo oblegajočo armado in pripeljali novih topov. Trdnjavo sedaj tako oblegajo, da le težko pride kako poročilo iz nje. Toda dokler še ima posadka streljiva, ni pričakovati padca. Ako do novega leta ne pride pomoč, bo trdnjava bržkone izgubljena.

Politični ogled.

Poljski poslanec vitez Javorski — umrl. V Lvovu je umrl dne 24. t. m. nenadoma državni in deželni poslanec vitez Javorski. Bil je mnogo let v državnem zboru načelnik poljskega kluba. Umrl je bil sicer Slovan ter bil vobče tudi nam Slovincem naklonjen, toda vsled svoje politike, s katero je hotel dopasti vladi, ni mnogokrat ugajal ostalim Slovanom. N. v. m. p.

Župan dunajskega mesta dr. Lueger je praznoval dne 24. okt. 60. letnico svojega rojstva. Dr. Lueger je vodja katoliške stranke na Nižnjem Avstrijskem in zaradi tega najbolj sovražena oseba od nasprotnikov vere, nemških nacionalcev in socialnih demokratov. Ob tej priliki mu je tudi čestital sv. oče in mu poslal svoj blagoslov.

Državni zbor bo sklican baje k zasedanju 17. ali 22. novembra. Nekateri listi poročajo, da bodo Čehi prenehali z obstrukcijo oziroma bodo iz nje izločili predloge za po uimah poškodovane. Če ne pride do rednega dela, bo pa vlada drž. zbor zaključila in bo vladala naprej s pomočjo § 14.

Kaj se godi na Balkanu? Urednik Peter Daskalov se je vrnil minoli teden v Sofijo s potovanja po Makedoniji. Dejal je, da je notranja organizacija vstajev tako močna, da lahko napove vstane, kadar hoče. Prebivalci se niti ne pritožujejo tujim orožnim častnikom, ker vedo, da tako nič ne pomaga. Posebno žalostne razmere vladajo med Srbi in Bulgari. Srbi hočejo usiliti v Makedoniji srbsko nadvlado, Bulgari pa tega nečejo. Vsled tega vlada med obema slovanskima narodoma tako hudo sovraštvo, da posegajo posamezni včasih po nožu, da dajo duška svoji strasti. Tako tudi tam stara slovanska napaka »nesloga« mori slovanska naroda.

Splošna vstaja proti Nemcem v Afriki. Položaj v nemški južnozahodni Afriki je za Nemce vedno hujši. Pripravlja se vstane vseh rodov proti Nemcem, 7000 do 8000 nemških vojakov že sedaj ne more nič proti Hererom, ki štejejo komaj 10000 mož. Koliko vojakov bodo šele Nemci potrebovali, če bodo hoteli udušiti splošno vstajo. — Vstaja Hererov stane Nemce dosedaj 100 milijonov mark (1 marka 120 K), rabili pa bodo še 200 milijonov mark.

Dopisi.

Od Savinske doline. (V slovo.) Tukajšnji notar, gospod Kazimir Bratkovič, je prestavljen v Ptuj. Žnjim izgubijo prebivalci Savinske doline izvrstnega moža. Bil je zanesljiv narodnjak in je izključno skorsaj samo slovensko uradoval. Pred vsem je g. notar Bratkovič blag odkritosrčen značaj, poštenjak od glave do nog, plemenitega srca, zavoljo katerih lastnosti smo ga obče čislali in le obžalujemo, da se moramo od njega ločiti. On je tudi znan kot dober jurist. Kakor nam

je težko, da zgubimo tako značajnega moža, tako tudi privoščimo in častitamo prebivalcem velikega ptujskega okraja, lepe Dravske doline in Holoških goric k pridobitvi tega gospoda in ga vsem tamošnjim Slovincem najtopleje priporočamo — ker tak vrli značaj je v današnjih dneh malokje najti, in v popolnem imenu besede je to dozdej naš — in žal, prihodajče vaš — notar g. Bratkovič.

Sv. Krištof pri Laškem trgu. (Slovenska zmagaja.) Volitve so se končale nad vse častno, s popolno zmago za narodno stranko. Znani nemškutarski gospodje so si mnogo prizadevali, da bi bil izvoljen stari odbor, ki bi jim pustil zopet po svoje gospodariti ter pripravljati pot velikonemški ideji, toda zavedni naši kmetje so s složnim svojim nastopom to preprečili ter jim s tem kratko in odločno dali na znanje, da: trpimo vas še — a zapovedovali bomo sedaj mi in vi vose ubogali. V 2. in 3. razredu nam je bila sicer zmaga zagotovljena, vkljub temu so postavili nasprotniki svoje kandidate. Upali pa so z vso gotovostjo, da vsaj v 1. razredu zmagajo. Pa so se vračunali. Od 24 volilcev jih je prišlo volit v tem razredu 19 in od teh je volilo z nami 12, z nasprotniki 7. Kislih obrazov so odhajali malo prej še teko visoki gospodje z zavestjo: tukaj smo dogospodarili!

Izvoljeni so v odbor I. razred: Simončič Jože, Ulich Rudolf, Urbajs Anton, Sluga Matjež, Grefak Martin, Železnik Martin, Dirnmayr, Draksler Jak. v. d. Čerdičan; Šergan Fr., Marinko Janez, Čehovin Anton, Kolenc Anton. — II. razred: Ravnikar Ant., Orožen Jernej, Leben Gregor, Petek Janez, Šipek Al., Zelič Jurij p. d. Priušek, Kačič Luka, Drnovsek Fr.; Kandolf Izidor, Kobilč Fr., Kozole Fr., Draksler J. p. d. Tome. — III. razred: Šunta Karol, Jančič Valentin, Rabozu Andrej, Juteršek Mat., Vaclavik Robert, Kajtna Fr., Petek Ant., Kuček Edvard; Jelenšek Matjež, Drobnič Ivan, Sluga Vinc., Kačur Anton.

Tako je padla predstava »nemškega« Laškega trga!

Poročila o volitvah.

Stara cesta. Vsa čast občinam, ki so se držale pri zadnjih deželnozborskih volitvah tako možato, da ne izkažejo nobenega Brač-kijauca; sramota pa vsem onim, ki imajo istih več. Tudi v občini Stara cesta so se potrudili Štajercijanci, da ista ni ena izmed zadnjih, katere imajo precejšnje število nemškutarskih glasov. Sram Vas vse, ki ste oddali glasove Vratschkotu. Pesem Vam kliče: Strela udri iz višine izdajalca domovine!

Poznate Vi zaslepljeni tistega, kateremu ste oddali glasove? To je človek, kateri igra visokega gospoda, odkar ga je nemškutarski okrajni zastop v Zgornji Radgoni volil svojim načelnikom in mu daje masne nagrade. Sedaj nima več žuljev, ampak postaja lepo okrogel ter si kupuje zlate »ketne.« Poznate njegove ožje prijatelje? So tisti Slovinci? Ne, to so radgonski zagrizeni Nemci in nemškutariji, saj se Vračko z zavednim Slovincem bratiti ne more. Poznate njegove pristaše? Ti hodijo dražit in pobijati mirne slovenske kmete, kakor se je to zgodilo na zadnji veselici v Zgor. Radgoni. Obetalo se Vam je, da bo ta večni kandidat znižal davke, ako ga izvolite. To pa to, se novih bremen bi Vam naložil, ter pripomogel do tega, da bi plačali višji davek za podpore Südmärke in nemškega sulferrajna, to je društva, ki so nam Slovincem najbolj sovražna. Seveda zdaj nemškutarski »Štajerc« obrača ost proti Slovincem, rekoč, da je obetal Ploj odprave vseh davkov. Fej umazani giftni kroti, ter vsem, ki se z njenim »giftom« omadežujejo.

Vaš Vračko trdi, da ni za se agitiral. Kako ste pa vendar izvedeli za tega orehovskega preroka, pa se Vam vsaj ni pokazal v sanjah? — »Štajerc« Vam je priporočal, da poženete vsakega agitatorja črez prag; zakaj pa niste sledili temu dobremu nasvetu ter pogladi tistega brezposelnega za prisilno delavnico zrelega pobiča, ki je agitiral za Vračka,

črez prag z bičem ali če tega ni bilo pri roki, z metlo. Kaj ne, taka orodja (bič, metlo, revolver, kol) imate Vi le za Slovence, ne pa za nemškutarje?!

Možje Slovinci, posebno Vi v Dasnjaku, skrbite, da se kmala izruva plevel nemškutarije iz Vaših vrst, saj pa Vas je še nekaj, ki ste zvesti sinovi matere Slovenije! Pa dovolj — Bog daj norcem pamet, zaslepljenecem zdrav vid in tudi Stara cesta ne bo imela o prihodnjih volitvah nobenega nemškutarskega glasu več.

Iz slovenjebistriškega okraja. Ker po obliki odgovarja zakonu, priobčujemo naslednji popravek. Z ozirom na dopis, priobčen v 40. števil. Vašega cenjenega lista z dne 6. oktobra 1904 pod naslovom »Iz slovenjebistriškega okraja« prosim — sklicuje se na § 19. tisk. zak., — da objavite sledeči popravek: 1. ni res, da sem pri zadnjih deželnozborskih volitvah agitiral v Mostečnem in Poljčanah za Stigerja, res pa je, da tega nisem storil, in da to lahko izpričam vsaki dan. 2. ni res, da sem in da preganjam učitelstvo, res pa je, da zahtevam samo to, kar zahteva tudi šol. zak. 3. ni res, da mi sedanje slov. in nem. šol. oblasti niso naklonjene, res pa je, da so mi ravno omenjene šol. oblasti poslale že šest pismenih pohval. 4. ni res, da sem nasproti učiteljski gdi. Ivanki Kralj propal na celi črti, res pa je, da sem bil pri okraj. rod. popolnoma oproščen. 5. ni res, da mi je ljub in drag samo učitelj g. Polak, res pa je, da mi je ljub in drag vsak učitelj, ki izpolnjuje svoje dolžnosti vestno. 6. ni res, da se bodem moral odstraniti ali pa temeljito poboljšati, res pa je, da se ne bodem odstranil in tudi poboljšal ne, ker se ne čutim dolžnega. Poljčane, 21. dne meseca oktobra 1904. — Jožef Svetlin, nadučitelj.

Planinska vas pri Planini. (Nemškutarija cvete.) Zadojč je bilo brati v »Slov. Gosp.«, da se je zadnje deželnozborske volitve udeležilo le 8 volilcev iz te občine in da so ti dali svoje glasove Vratschku ter potem šli k Schescherku na Planino na »frajbir.«

Sprejmite, gospod urednik, k temu naslednjo pripombo. Žalibog, da se občani tako malo udeležujejo bodisi deželno- ali državnozborskih ali občinskih volitev. Iz te malobrižnosti kakor tudi iz tega, ker verujejo nemškutarskemu »Štajercu«, izhaja, da pridejo v občinski zastop možje, ki našo okolico pred narodnim svetom smešijo in tako plešejo, kakor želijo posilinemski gospod župan Schescherko. Ako bi bila udeležba pri občinski volitvi številnejša, bi se lahko odpravila nezadovoljnost, ki se pojavlja vsestransko med občani s sedanjo občinsko vlado. Tako se je tudi zadnje deželnozborske volitve udeležilo le 12 volilcev in med temi so volili Vratschko: župan Jazbec, Primuž Rauter, Miha Šalobir, Matija Polšak, Primuž Ulaga, Frančišek Koželj, Matija Koželj in Jože Drobne, ki so vsi goreči privrženci Schescherka. Kandidata Slovencev g. dr. Ploja so volili Miha in Janez Žiček, Janez Jazbinšek in Miha Kolman. Čast tem vrlim štirim možem ki se niso bali zamere. Vratschkovi volilci niso dobili pri Schescherkotu »frajbira«, toraj so zastop izdali svojo narodnost. Občani, vzdramite se, zanimajte se bolj za javne zadeve in berite dobre častnike, da ne bomo pred svetom veljali kot zadnji.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Osebnosti. Gosp. Kazimir Bratkovič, c. kr. notar v Gornjemgradu, je prestavljen v Ptuj.

Odlikovan rojak. G. Anton Bezenšek, prof. v Plovdivu, je praznoval dne 13. t. m. petindvajsetletnico svojega delovanja v tujini. Ob tej priliki je bil odlikovan od bolgarskega kneza z najvišjim redom za »nauka uskustvo.«

S šole. V Braslovčah je nastopila učiteljsko službo gđ. Berta Meglič iz Vranskega.

Vzdramite se zaspane podružnice! V ravnokar izišlem koledarju družbe sv. Cirila in Metoda najdemo mnogo štajerskih podružnic, ki za l. 1903 niso vposlale vodstvu nobenih doneskov. Te podružnice s črno piko se nahajajo v sledečih krajih: v Braslovčah, za breški okraj v Brezicah, v Celju moška, v Gradcu akad., v Št. Juriju ob juž. žel. ženska, v Konjicah, v Lehnju, v Sv. Lenartu v Slov. gor., na Ponikvi, v Rečici v Sav. dol., v Sevnici, v Slovenjgradu in okolici, Šaleška dolina v Šoštanj, v Škofji vasi pri Celju, v Trbovljah in okolici (prej Zidanmost in okolica), v Velenju, v Veliki Pirešici, v Žalcu pri Celju.

Slavlje slovenskega pesnika. Pesnik Simon Gregorčič, ki je dne 15. t. mes. dovršil šestdeseto leto svoje starosti, bo 28. t. mes. praznoval 60. svoj god.

Ornig in Stiger in njih smola. Naše besede, da je Stiger nedelaven in nesposoben poslanec, so vzbudile Stigerja, da je prijel za pero ter po vzoru slovenske interpelacije skrpucal tudi neko interpelacijo o uravnavi Pesnice. Podpisal mu je interpelacijo tudi Ornig. Kako sta se Ornig in Stiger ravno s to interpelacijo vrezala ter dokazala pred celo deželo — o smola — svojo veliko zaspanost, razložili smo v uvodnem članku. Sedaj pa Stiger zopet trdovratno molči. Ornig pa je žel včeraj prave viharje — smeja. Klobasaril in klobasaril je o delu jetnikov tako neumno, da se mu je smejala cela zbornica. »Stajere« in njegovi podrepaniki pa so ponosni na Orniga! So pač ubogi zaslepljenci in duševni revčki!

Fram. V nedeljo po poznem opravilu se vrši slovesno blagoslovljanje novega dvo-nadstropnega ter zares krasnega šolskega poslopja. — Utonil je v nedeljo med večernicami v framskem potoku trileten otrok Maks Napast. Nesrečna varuhinja se je rajši v hiši kratkočasila, otroka pa pustila zunaj samega.

Sv. Peter pri Radgoni. G. Ivan Vogrin, šentpetrski kaplan, se pelje domov od ljudske veselice pri Sv. Juriju ob Ščavnici dne 23. t. m. Na Grisu ga iznenadi obupajoči krik in vik žensk pred gostilno Alojza Veberič. Gostilničar je šel v klet, napolnjeno z vinskim mostom. Od ogljikove kisline omamljen se je zgrudil na tla in brez zavesti obležal. Tu se g. kaplan ojači in gre s Francetom Horvat v klet, ponese brez zavestnega na svež zrak ter ga tako reši — gotove smrti.

Cezanjeveci. Neizprosna smrtna kosa je dne 24. t. m. iztrgala iz naše sredine vrlega moža Jakoba Murkovič v 48. letu njegove dobe. Bil je cerkveni ključar cezanjevske podružnice Sv. Roka, vzgleden mož in narodnjak, poštenjak! Blag mu spomin!

Ljutomer. V tukajšnji šoli realno bodo se sprejemali učenci v četrtek, dne 3. in v petek, dne 4. novembra t. l., vselej ob 9. uri predpoldne v učni sobi na glavnem trgu. Vsak učenec, ki vstopi na novo, naj prinese s seboj zadnje šolsko naznanilo, ali pa spričevalo tiste šole, ki jo je obiskoval do zdaj.

Iz Lešnice pri Ormožu. Redke so občine, v katerih bi občinski predstojniki četrto stoletja ali še več županovali. Med te redke slučaje se ima čast naša, zelo obširna občina steti. Naš občinski predstojnik gospod Florjan Kuharič nam že 26. let častno, pošteno in neotrudljivo županuje; to lepo število let gotovo dokazuje, da ima občina Lešnica veliko zaupanje do njega.

Ogenj. Iz Vidma se poroča, da je dne 19. t. m. popoldan pogorel kozolec posest. Jan. Koritnik iz Stare vasi. Zahvaliti se je pridnim, srčnim sosedom, ki so prišli takoj na pomoč, da se ni hiša vžgala, ker je bila komaj 20 korakov oddaljena. Škode je nad 400 K. Zavarovan je za malo svoto. Kako je ogenj nastal, se ne ve.

Nesreče. Posestnika Franca Rebernak iz župnije Šmartno na Pohorju je v gozdu zadela srčna kap. Njegovo truplo so šele našli čez tri dni. — Od 10. t. m. so pogreša posestnik Rok Tepeš iz Stolovnika. Bati se je, da je padel tisto noč v narastli potok ter utonil. Dne 20. t. m. se potegnili iz Save blizu Čateškega broda mrtvega moža, v katerem so spoznali Tepeža. — V Rudečem bregu je padel dne 13. t. m. v potok Slepica petletni Rudolf Arbeiter. Deroča voda ga je že nesla kakih 50 korakov, ko so opazili nesrečo. Na klice je priletel žagar Hernberger ter skočil v globok, deroč potok ter z nevarnostjo lastnega življenja potegnil dečka iz vode. — Na skednju gostilničarja Fr. Vrbovec v Hrastje Moti so našli dne 21. t. m. zjutraj 70 letnega dnarja Janeza Steinerja mrtvega. Prejšnji večer je hotel splezati iz skednja na seno, kjer je bilo njegovo navadno ležišče; pri tem se mu je pa brčkone spodrsnilo in je padel nazaj v skedenj, kjer je mrtev obležal. — Iz Brezice se nam piše: Isto noč kakor Tepež je izginil Franc Koritnik, hlapec pri posestniku Stergarju v Zakotu. Na potu proti domu, ko je šel iz gostilne Marije Fervega, je moral čez narasli potok Gabernica, katerega valovi so ga gotovo potegnili s seboj. Izginoli je bil 70 let star.

Vrta narodna občina je tudi občina Cersah, ne samo občina Loka, tako se nam poroča. Tudi v tej občini je bil enoglasno voljen Thaler in Lopič. Mi to z veseljem pričujemo, ter samo želimo, da bi pri prihodnjih volitvah bila večina takih občin.

Iz ptujske okolice. Veliko se zadnji čas govori in dela za slovenske obrtnike, trgovce in krčmarje po geslu »Svoji k svojim.« Če pa pogledamo v Ptuj, zamoremo li spoznati svoje trgovce in krčmarje? Imajo li napise v našem slovenskem jeziku? Ne, ampak le še v blaženi nemškutariji. Je tudi med odličnimi stanovi tako malo narodne zavednosti? Vprašamo vas, kateri imate nemške napise, ste li morda odvisni od Nemcev? Zakaj zmirom stara nemškutarija? Tako ne pridemo Slovenci nigdar do svojega cilja, svojih pravic, enakopravnosti. Kdor zaničuje se sam, podlaga je tujčevi peti. Mi bomo začeli zahtevati odločno narodne gostilne in trgovine, za katere tudi vas slovenski voditelji opominjamo, da nam jih priskrbite. Mlačnjakov, zaspancev in nemškutarjev ne maramo, iz katerih postanejo potem odpadniki, sovražniki našega naroda, kakor se je to dosedaj med nami godilo. Mi smo pripravljeni storiti našo dolžnost, storite tudi vi vašo. — Več kmetov iz ptujske okolice.

Umrl je v Gorici enoletni prostovoljec medicinec A. Jesih iz Konjic. Na vojaških vajah si je nakopal bolezen. N. v m. p.!

V Št. Andražu nad Polzelo se je vršila dne 17. t. m. občinska volitev ob ogromni udeležbi. Nasproti sta si stali dve stranki. V tretjem in drugem razredu je zmaga dosežaj vladujoča stranka, v prvem razredu pa nasprotna.

Celjske novice. Gospa Nadina Slavianskij bo imela svoj koncert v celjskem Narodnem domu dne 21. decembra t. l. — V Celju se bo ustanovila godbena šola. Podučeval bo g. Korun, pri katerem se naj oglašijo dečki iz mesta in okolice, ki imajo veselje do godbe. — Grozna nesreča se je pripetila 20. t. m. pred 12. uro opoldne v Celju med železniskim skladiščem in celjskim kolodvorom. Majdičev hlapec Weis se je hotel skobacati na težak »parizer«, ki je bil naložen s pšenico. Med tem so konji prehitro potegnili in hlapec je padel tako nesrečno z voza, da so mu šla kolesa čez nogo ob strani do ramen in mu poškodovala tudi glavo. Menda se bo težko rešil smrti. — Minolo soboto, dne 22. t. m. popoldne so šla štiri dekleta iz celjske šole domov proti Lokrovcu. Pri hiši gospe Vasič jim je prišla nasproti neka gosposko oblečena ženska ter jih vprašala, bi li ne hotela katera izmed njih iti z njo. Vse razven 8 letne hčerke posestnika Lednika, so rekle,

da ne gredo. Ko se je pa Lednikova pripravi, da bo šla s tujo žensko, so jo začele estale tri nazaj vleči, tako da je nastalo tiganje in suvanje med dekleti in žensko za Lednikovo dekle. Seveda je močna ženska preobvladala ter Lednikovo s seboj odpeljala. Ko so učenke domov prišle, so seveda slučaj staršem povedale, vendar se za stvar nihče ni resno pobrigal. Šele ob šestih zvečer je prišla mati Lednikove k orožnikom v Celje, kjer je prosila pomoči. Ob tem času je bila tujka z dekletom že bogve kje. Brzjavilo se je takoj na vse strani, toda doslej brez uspeha. — Lednikovo dekle je za svoja leta dovolj razvito, je lepega obraza in ima rudečkaste lase, po čemer jo je lahko spoznati. Ptuja ženska pa je male postave, precej močna, čokata in nosi očala. Ker se je ta zločin dogodil ravno dan po velikem sejmu sv. Uršule v Celju, se sumi, da imajo pri stvari židje svoje spletke. Misli se tudi, da je imenovana tujka možki v žensko preoblečen, to pa zaradi tega, ker so trdila dekleta, da je bil govor tujke čisto možki.

Celjski porotniki za jesensko zasedanje. Glavni porotniki: K. Tepeš, lesni trgovec v Celju; K. Rebul, lekarnar v Slov. Gradcu; Fr. Ropan, posestnik na Lubečni; Z. Rudl, občinski predstojnik v Starem trgu; Fr. Cetin, posestnik v Selih; Andr. Sutter, posestnik v Konjicah; Jož. Balon, posestnik v Starivesi; Alb. Pauscher, usnjari pri Sv. Duhi blizu Loč; A. Kucvan, trg. v Šoštanju; F. Tekantz, pekovski mojster v Št. Petru; O. Reiter, trgovec v Slov. Gradcu; A. Čapl, posestnik v Šmarjeti; A. Strojnik, posestnik v Mislinjah; J. Vrečko, trgovec v Gornji Sušici; J. Forta, mesar v Loku; K. Henke, gostilničar v Meži ob Dravi; A. Šričar, gost. v Dobrtešnjivasi; A. Seic, kovač v Žalcu; K. Feršing, posestnik v Rogatcu; H. Ratej, gostilničar v Vojniku; K. del Cott, milar v Brezicah; Z. Šašerko, trgovec na Planini; J. Prögelhof, založnik pive v Celju; K. Mörtl, sladničar v Celju; K. Terglav, posestnik v Gornjih Grušovljah; F. Pototschnig, usnjari v Slov. Gradcu; J. Kožuh, posestnik v Škofji vasi; F. Kristan, posestnik v Lehnju; Mart. Goršek, posestnik v Šoštanju; M. Karnošek, posestnik v Št. Petru v Savinjski dolini; Fr. Virant, posestnik v Žalcu; J. Sulčič, trgovec v Velikih Širjah; A. Kirchbaum, posestnik v Konjicah; F. Varlec, trgovec v Brezicah; dr. A. Schmirmaul, zdravnik v Rajhenburgu; J. Presker, posestnik v Loškem bregu. Nadomestni porotniki: A. Sonnberger, lončar; J. Matič, trgovec; A. Seutschnig, mesar in P. Derganc, ekonom, vsi v Celju; K. Špes, posestnik v Začretu; F. Mosman, trgovec; J. Strohmayr, urar in F. Wilcher, privatnik v Celju; A. Vengust, posestnik na Lubečni.

Konkurz je napovedal lastnik papirnice v Jurklostru pri Rimskih toplicah, Adolf Goldmann.

Vitanje. Razširjajo se neverjetne, a skoro popolnoma utemeljene novice, da si je protestantovski pastor iz Celja tukaj izbral drugo hišo, kamor bo de zahajal. Prejšnji njegov gostitelj nam trdi, da so se boljši ljudje spametovali ter začeli opuščati njegovo gostilno radi krivoverca. Hvaležni učenik »čistega evangelija« pa mu tudi hrbet obrača ter sili bližje h katoliški cerkvi, bližje k Marijini cerkvi, v hišo, katero ob nedeljah in praznikih obiskuje največ katoličanov. Ko hrumi proti naši veri in proti Marijinemu čiščenju, zakaj tišči k Marijinemu svetišču, zakaj nas ne pusti v miru? In kdo ga podpira? Gostoljubno in prisrčno bo vsprejet v gostilni, ki je lastnina in v oskrbi nekdanj navdušenega Slovenca, kateri je v zelo tesni zvezi s slovensko šolo z izključno katoliškimi otroci. Kako srečni pa bodo katoliški obiskovalci te gostilne, prihajajoči od božje službe kato'iske v protestantsko zavetišče, kako srečni katoliški starši svojih katoliških otrok, katere so besede in njih pomen postav 14. maja 1869 in 2. maja 1883, o tem o prvi priliki!

Cudno, res čudno! Učiteljstvo za breziški okraj je izbacnilo iz šolskih knjižnic

knjige družbe sv. Mohorja. Za danes bilježno le suho dejstvo, a prosimo uljudno g. predlagatelja, učitelja Brinarja, da bi blagovolil utemeljevati svoje predloge. Po pravici je javnost na nje radovedna.

Ponarejene bankovce po 20 K sta izdajala v Sevnici dva moža iz Kranjske. Ko sta ju orožnika prišla in preiskala, sta našla pri njima še 29 ponarejenih bankovcev.

Novo knjigo so izdali Njih ekselencja presvitli knez in škof lavantinski dr. Mihael Napotnik in sicer z naslovom »Obris cerkve, zavoda in delovanja častitih gospodov duhovnikov misijonarjev sv. Vincencija Pavliana pri Sv. Jožefu v Celju.« V Mariboru 1904. 80. str. 157. Pisatelj nas pelje najprej v stare zgodbe gričeka in cerkve sv. Jožefa in opisuje razne dobe stavbe in misijonske hiše. S posebnim zanimanjem bodo gotovo čitali posebno starši duhovniki, ki so se poznali prve goreče misijonarje pri sv. Jožefu, lepe črtice iz njih življenja in posebej o začetku misijonske postaje. Za naše versko, pa tudi kulturno življenje je važna statistika vseh misijonov v naši škofiji, ki so jih imeli goreči Vincencijevi sinovi od ustanovitve celjske hiše do dandane. Med najlepših dele tega spisa pa štejemo životopisne črtice nekaterih provincijalnih in hišnih predstojnikov, ki so vzpodbudne in zanimive ob enem. Ostala knjiga poroča o novejših jubilejnih slovesnostih pri sv. Jožefu in objavlja štiri priložnostne pridige in en govor visokega pisatelja. Knjiga je lepo s sliki okrašena, sploh lepo opremljena.

Pesnik Simon Gregorčič. Ravno kar sta izšli tiskom in v zalogi »Narodne tiskarne« v Gorici sledeči knjigi: S. Gregorčič. »Svetopisemska knjiga Job in psalem 118.« Poslovenil — V Gorici 1904. Strani 173 v 16i. Stane: mehko vezan 180 K, vezan v platno 230 K, z zlato obrezo 280 po pošti več 20 v. Dr. Franc Sedej. »Pojasnilni uvod v knjigo Job. Sestavljen — V Gorici 1904. Strani 32 v 16i. Stane: mehko vezan 40 v, po pošti več 5 v. Obe knjigi skupaj vezani staneta: v platno 270 K, z zlato obrezo 320 K, po pošti več 20 vin. Čisti dobiček sta pisatelja velikodušno prepustila »Šolskemu domu« v Gorici; zato se preplače hvaležno sprejemajo in se bodo objavljale v domačih listih. Slovenci, sezite po krasnem prevodu svojega pesnika in rodoljuba ter po poljudni razpravi pisatelja bogoslovca. Naborno vprašanje v pesniški obliki predstavlja nedosežen umotvor. Z naročevanjem in čitanjem pokaže narod, da razume svoje moče v njihovih namerah ter da jih je vreden. Rodoljube prosimo, naj širijo to knjigo, ki je vredna, da diči vsako slovensko in krščansko hišo!

Najnovejše politične vesti. Včeraj je cesar imenoval nove ministre: za finančnega ministra je imenovan dozidajnji sekcijski šef, nemški liberalec dr. Kosel (prej Böhm Bawerk), za poljedelskega ministra češki plemenitaš grof Ferdinand Buquoy (prej baron Giovanelli) za češkega ministra pa Staročeh dvorni svetnik dr. Randa. Jugoslovani pa še vedno nimajo nobega zaupnika v ministerstvu.

Cerkvene stvari.

Duhovske vesti. Župnija Razbor je podeljena tamošnjemu provizorju č. g. Josipu Krohne. — Č. g. kaplan Alojzij Kramaršič je prestavljen v Makole in č. g. Martin Agrež je prestavljen k Sv. Marku pri Ptuj.

Prošnja. P. n. gg. duhovniki, ki so udje pobožne družbe »Associatio perseverantiae sacerdotalis«, se z ozirom na »memorandum« v št. 8. društvenega lista »Korrespondenz« uljudno prosijo, da blagovolijo zaostalo naročnino na ta list poslati podpisanimu, ako je niso že poslali naravnost upravništvu imenovanega lista. — K. Hribovšek, stolni dekan, ravnatelj družbe »Assoc. persev. sacer.« za lavantinsko škofijo.

Ljudska pesmarica se dobiva v Mariboru le pri knjigarju Maksu Isling v Gosposkih ulicah. Pri večjih naročilih (vsaj 10 izvodov) in proti predplačilu pa daje 20 % popusta samo prodajalna katol. tisk. društva (Ničman) v Ljubljani. — Toliko v odgovor na mnoga vprašanja in pomotna naročila.

Requiem za srednji glas z orgljami. Zložil in založil Fr. Kimovec, kaplan na Bledu, 1 K. — Skladba je za čisto priproste razmere: poje jo lahko organist sam, lahko pa jo proizvaja tudi cel zbor enoglasno; v ta poslednji namen je dal skladatelj sam navodila, kako razdeliti razna mesta med posamezne glasove. Istotako pa bi dosegla dva menjšajoča se glasova, zlasti mezzosopran in bariton, najboljši uspehi. Tukaj najdemo nekaj novega, zlasti v deklamaciji, ki napravi celo skladbo zelo svežo, včasih uprav dramatično. Requiem je cel skomponiran in vendar zahtevajo n. pr. Graduale Traktus ter sekvenca Dies irae (z 9 kiticami) le zelo malo časa. Med tiskovne pogoške je menda šteti, da manjka več določil za tempo. Druge pogoške je lahko najti in popraviti; omenimo tu le važnejše: v 2. vrsti na strani 2 na (e) is bodi v basu f. Na strani 3. v predzadnjem taktu se je izogniti napačnim postopom s tem, da vzame melodija na -lei- le polnoto g (mesto d-g). Na isti strani v predzadnjem taktu zadnje vrste naj je prva nota v melodiji samo osminka. Str. 8, v začetku 2. vrste mora 1. nota v 3. glasu biti g (ne a) — Po našem mnenju bi bilo zelo dobro, za pevce prirediti posebno izdajo samo z melodijo. Marsikateri pevec ima strah ali recimo respekt pred partituro za orgle, ki pa bi izginil priprosti mali izdaji. — S. S.

Iz Podrede. V nedeljo, dne 23. t. m. se je obhajala redka slovesnost v naši župniji. Vlekli so se novi zvonovi v zvonik pri podružnici žalostne M. B. na Starih gorah. Zvonovi so na obče zadovoljstvo ljudstva, ki je v ta namen tudi veliko pripomoglo. Vilij jih je Jan. Grassmayer iz Viltene pri Inomostu. Vič. mnogozaslужni g. župnik, ki ima veliko zaslug za podredsko župnijo, je prišel iz daljnih krajev sem iz Hajdina. Vse se ga je razveselilo, ko so ga ogledali. On jih je namreč naročil in imel pridigo.

Društvena poročila.

V nedeljo v St. Ilj! Naše »Kmet. bral. društvo« priredi v nedeljo, dne 30. oktobra svojim udom in vsem milim gostom lepo zabavo. Na vzporedju je najprej »Šaljiva trgatav.« Nevarno bo že, ker menda pri vsaki trti stoji policaj ali pa orožnik z nasajenim bajonetom, a gotovo bo veliko veselja in smeha. Po trgatavi se začne tombola, kjer zopet lahko vsakdo poizkuša svojo srečo in bo gotovo tudi lahko vesel lepega darila, ako mu je sreča mila. Domači in drugi pevci pa nas bodo kratkočasili z milodonečimi pesmicami. Čisti dohodek je namenjen za potrebe društva in pa za uboge slovenske šolarje. Pride zima in siromačeki potrebujejo obleke, košček kruha in drugih reči. Koliko jih samo zato gre v nemško šolo, ker jim tam vse obljubijo! Dajmo jim tudi mi po svojih močeh in gotovo bodo ostali pri nas in se nam ne bodo odtujili. Veselica ima torej imeniten, prevzvišen namen; zato se nadejamo prav obilne udeležbe. Zabave gotovo ne bo manjkalo. Toraj: Na veselo svidenje!

Slov. kat. izobraževalno društvo v Studencih. Častni član g. dr. Rado Pipuš je daroval društvu 50 K, za kar mu izreka odbor najtoplejo zahvalo.

Ustanovni občni zbor »kat. slov. izobraževalnega društva v Pilštanj« se je vršil dne 23. t. m. prav lepo. Se je pač videlo, da so Pilštanjčani zavedni in vedo ceniti take prireditve. Zborovanje je vodil domači g. kaplan in je v svojem nagovoru povdarjal, kako sveta je dolžnost vsakega Slovenca, braniti ugled in gledati na čast svojega naroda. Odločni ruski in čili

češki narod naj nam bota vzor, kako je treba napenjati vse moči, da ne zaostanemo za sosedi. Bog sam tirja to od nas. Poslal nam je v ta namen voditeljev kakor apostola sv. Cirila in Metoda, Slomška in drugih apostolskih mož in se nam jih vedno pošilja. Čedalje bolj pa to nalogo razumeva tudi narod sam; zato se izobrazuje. Stevilna bralna in izobr. društva so priča temu in kažejo povsod vedno lepše uspehe. Skrajni čas je bil, da smo storili tudi mi svojo dolžnost. — Nato so se prečitela in razložila pravila. G. dr. Jančič je v šaljivem pa obenem zelo poučnem govoru še bolj pojasnil pomen izobr. društev. Bog nam je dal zato razum, da si ga bistrimo in olikamo. Branje dobrih knjig in časnikov je sredstvo za izobrazbo. Že na obnašanju se pozna človeku, ali kaj bere. Povdarjal še je posebno korist branja v gospodarstvenem oziru. Z istim zanimanjem smo poslušali tudi g. kaplana Volčiča. Pozdravil je naše društvo kot Slovenec in kot duhovnik. Govoril je prepričevalno o pomenu časnikov. Iz časnikov se lahko mnogo učimo; časniki so po delu najlepše razvedrilo. Če se hočesh poučiti o svojih državljanskih pravicah, beri časnike. Pravice je treba poznati, potem se jih pa posluževati. Pa bodi previden pri časniku; vprašaj prej, kdo piše v ta ali oni časnik. Razloček je med časniki, katere pišejo lumpi in spricani študenti, pa med časniki, katere izdajajo akademično izobraženi časnikarji. G. župnik Tomažič je pozdravil v njemu lastni prisrčni besedi novo društvo, ki se je osnovalo v njegovi župniji in je vzpodbujal navzoče, naj se društva oklenejo, naj pridno zahajajo v čitalnico in naj berejo samo dobre časnike. Izobraževalno društvo ima nalogo, zapreti slabim časnikom pot v župnijo. Beseda govornikov je prišla iz srca, zato je tudi dosegla svoj namen: prodrla je v srca. Takoj se je oglasilo za društvo 105 članov. Po splošnem odobravanju se je sestavil ta-le odbor gg: kaplan Jos. Lassbacher, predsednik, nadučitelj Miloš Germovšek, podpredsednik, učitelj Franc Staufer, tajnik, slikar Rudolf Gnus, namestnik, Tončka Vajdič, blagajnica, učiteljica Kristinka Berthold, namestnica, mladenič Alojzij Lapornik, knjižničar. Izvolila sta se tudi dva računsko pregledavala: posestnika Ivan Bokalič in Anton Zakošek. Z burnim »Živijo« smo pozdravili nato vsi brzojavko č. g. Grobelšeka, kaplana slovenjebistriškega ki je pristopil k društvu kot ustanovnik. Bog povrni tudi vsem drugim darovalcem, kakor posebno g. Ivanu Regvatu v St. Pavlu pri Preboldu! Živeli posnemovalci!

Iz Laškega trga. Komaj dober mesec nas loči od zadnje predstave našega bralnega društva in že se je vršila zopet druga glediska prireditev dveh veseliger. Priznati moramo, da tako dobro se v našem trgu dosedaj še ni predstavljala nobena igra. Obe igri »Garibaldi«, kakor »Bob iz Kranja« ste bili srečno izbrani za naše razmere, akoravno je prva za drugo zaostajala. Pri prvi kot pri drugi pa so se igralci potrudili po vsej svoji moči, tako, da je bil uspeh neizogiben. Res, nikdar bi ne bili vrjeli, da imamo v našem trgu take umetnike za gledališke predstave. Posebno smo občudovali gos. Elsbacherja, v vlogi Matičeta s svojim lepodonečim baritonom, gđc. Kos kot Polonico, in urno Nežiko (gđc. Soterjevo), katera nas je zabavala tudi z lepim petjem. Pri igri »Garibaldi« so pohvalno omeniti g. Moll kot Ribič, gđc. Stegenšekova kot njegova hči Rozika in g. Lorenc; a tudi gđc. Mlagova je v vlogi hude žene Marije storila svojo dolžnost, kakor g. Primožič kot napačni »Garibaldi«. Ta predstava, ki je bila natlačeno polno obiskana, nam je zopet dokaz, da naše bralno društvo uspešno deluje po svojem programu, da se utrdi slovenska zavest v ponemčurjenem trgu. Le tako naprej in uspeh ne bo izostal!

Sv. Ana na Kremlbergu. Dne 16. okt. je priredilo naše bralno društvo veselico, pri kateri se je ponavljala igra »Trojna pot v življenje«. Igralci so jako dobro izvršili svojo

nalogo. Domači pevci so pod vodstvom gosp. M. Strmice med posameznimi točkami lepo in marljivo popevali. Udeležba je bila poljna. Počastilo nas je s svojim prihodom tudi nekaj vrlih benediških deklet. Domači g. kaplan pozdravi zborovalce, jih vzpodbuja k branju dobrega berila in marljivemu podpiranju bralnega društva. V imenu mariborskih slovenskih mladeničev pozdravi in k narodnemu delu vzpodbuja anovske mladeniče A. Poš. G. Predsednik A. Vakič se končno zahvali vsem zborovalcem za prijazno udeležbo ter želi, da se kmalu zopet priredi veselica, pri kateri naj se predstavlja lepa igra »Mlada pevka«. Znatne podpore našemu bralnemu društvu so dali v tem letu č. g. dr. A. Suhač, g. dr. J. Kronvogl in č. g. Ernest Trstenjak; hvala jim in Bog plati!

Iz Starega trga pri Slovenjgradcu.
Dne 16. t. mes. so priredili mladeniči starotrški dve igri: »Štipko Tiček« in »Vedešvalka«. Obe sta se nepričakovano izvrstno obnesli. Le tako naprej! Hitro nam priredite zopet kake predstave. Pokažite tudi naprej, da se ne ustrašite zaprek, ki vam jih delajo vaši nasprotniki. Nastopil je tudi mladeniški govornik, ki je omenjal, kako bi se združili mladeniči celega okraja. Rekel je med drugim tudi, da bi se priredil mladeniški shod za slovenjgradski okraj. Bog daj, da bi se ta misel uresničila, ker tukaj je to res potrebno. Udeležba je bila precejšnja, le iz Starega trga jih je bilo malo. Povsodi se bolj zanimajo za tako stvar, le tukaj ne. Seveda, ko bi se kaj drugega napovedalo, tedaj bi vsak prišel, ali pri pošteni veselici je pa škoda vsakega krajcarja. Sramota je res za tako zavedne Starotržane! Pa to vas naj ne straši, mladeniči, le vedno naprej! Pokažite vsemu svetu, da še bedite. Postavite se vi na čelo narodnega gibanja! Starotržani so pa s svojo nenavzočnostjo pokazali, da so res strahovito zaspani.

Slov. kat. akad. društvo »Zarja«
v Gradcu si je izvolilo na I. občnem zboru v zimskem tečaju 1904/5 sledeči odbor: Predsednik: iur. Lovro Pogačnik, podpredsednik: phil. Val. Rožič, tajnik: phil. Fran Kotnik, blagajnik: phil. Karel Dermastia, gospodar: phil. Jože Koletič.

Gospodarske drobtinice.

Redilna štupa za živino. C. kr. kmetijska družba kranjska nam poroča: Po časnikih, koledarjih in prilikah z velikanskim vrisčem priporočajo redilno štupo za živino, zlasti za prašiče, in celo potujoči prodajalci ponujajo kmetom to blago kakor nekaj čudotvornega.

Trdijo, da živina, ki uživa to štupo, izredno izvrstno uspeva in se redi, in če je bolna, se ozdravi. — Kaj pa je redilna štupa? Redilna štupa je zmes oglja, turščine ali kake druge moke, klajnega apna, kuhinjske soli, Glauberjeve soli, rožičeve moke, zdrobljenega ovsa, zdrobljenih brinovih jagod, sladkih korenin, janeža, koporca, encijana itd. — Edina moka v taki štupi je redilna, a te stane v štupi kg 2 K; in te pač kmetovalec ne bo v lekarni kupoval. Priporočljivo je klajno apno, ki stane kg 25 h, in sol, ki stane 7 h; a v redilni štupi se ti dve snovi plačujeta po 2 K kg. Kaj pa drugo? Brinove jagode, janež, koprec, encijan itd. prav gotovo ne rede; res je, da včasih prebavljanje pospešujejo, dokler se jih želodec ne privadi, a priporočati, da bi se te reči redno pokladale, je nezmisel, in jih vrhutega živinorejca lahko sam kupi za par vinarjev, če jih ne dobi zastonj. — Kake učinke redilna štupa? Jedino, kar je glede učinka te redilne štupe upoštevati poleg učinka klajnega apna, je neki brezpomemben vpliv na prebavljanje; to pa živinorejec bolje doseže z dobro postrežbo in s krmo ter s cenejšim polaganjem soli. — Komu koristi redilna štupa? Redilna štupa koristi samo izdelovalcem, ki z njo delajo ogromne in neopravičene dobičke. — Komu škoduje redilna štupa? Redilna štupa prav zelo škoduje kmetu - živinorejcu, ki si z njo nalaga popolnoma nepotrebne in znatne stroške. Kadar izdelovalec oziroma prodajalec prodaja to štupo le kot sredstvo, ki naj prebavljanje pospešuje, in sicer brez vseh nepotrebnih primesi, kakor moke, oglja itd. in za primerno ceno, ki je v razmerju s tržnimi cenami posameznih sestavin, recimo po 50 h kilogram. Takrat ne bo kaj oporekati, četudi je redno pokladanje takih prebavljanje pospešujočih zmesi v umni živinoreji smatrati za bedasto in nepotrebno. Prodaja redilne štupe za živino kot redilno in splošno zdravilno sredstvo za celo, ki je sedaj v navadi, je desetkrat previsoka. Pred tem varimo naše gospodarje ter jih prosimo, naj v tem smislu poučujejo manj razsodno občinstvo!

Nova cerkev pri Ptuj. V nedeljo, dne 9. oktobra je predaval potovalni učitelj g. Iv. Bele v gostilni g. Mavčič-a zbranim posestnikom prav zanimivo in času primerno o sadjarstvu in vinarstvu. Omenjal je med drugim, da treba sadje pred tolčenjem sprati ter gniti sad odstraniti, hoteč dobiti iz njega dober in trpežen sadjovec. Med jabolka, imajo malo čreslovine (trpkosti) katera trpežnost pospešuje, naj se zmeša nekaj skoržev ali lesnih sliv. Hrušovcu je dobro pridjati malo

kislina, da ne postane črna. Pokazal je tudi sad najbolj priporočljivih vrst jabolk ter opisal njih vrline, kakor tudi napake. Kar se tiče vinarstva, je poudarjal g. govornik, naj v bodoče bolje pazi vsak vinogradnik, kdaj se začne nastajati peronospora, ter naj gre isti čas takoj skropiti, sicer se mu zna čisto pripetiti, kakor letos, ko je marskdo čakal na običajni čas skropljenja, bolezen pa se je že davno začela. K. j. ne, to je vse dobro znati. Ni čuda tedaj, da so zbrani poslušalci predavanju z zanimanjem sledili in bili g. govornika hvaležni za njegov trud. Gotovo bodo ob drugi taki priliki zopet radi prišli poslušati enake stvari in še zvali marsikaterega drugega poslušalca seboj. Da, to je tudi potrebno. Če ne bomo sarkasti, da se čim najbolj izobražimo v svoji stroki, v kmetijstvu, potem bomo vedno bolj zaostajali za posestniki drugih krajev; kajti tamkaj napredujejo. Tožili bomo naprej o slabih časih, a to ne pomaga nič. Pomagajmo si sami, poslušajmo in izpolnimo dobre nasvete izvednih mož in pomagaj nam bo Bog! — S. T.

Društvena naznanila.

Slovenjgradec. V nedeljo, dne 6. nov. ob 3. popoldne se bo vršil v prostorih Narod. doma III. izvanredni obč. zbor kmetijskega društva. Eno uro pozneje se začne veselica s tombolo v prid revnih otrok okoliške šole. Darila in prispevki k tomboli se sprejemajo pri vodstvu okoliške šole in v Narodnem domu.

V Žalcu ima podružnica društva sv. Cirila in Metoda dne 30. t. m. zvečer veselico z gledališko predstavo »Eno uro doktor.«

Listnica uredn. Očar: Smo že prej prejeli enak dopis! Zdravil! — Sv. Duh na Stari gori: Za to številko prepozno! Pozdrav!

Loterijske številke

Gradec 22. oktobra: 9, 32, 87, 41, 69.
Dunaj 22. oktobra: 74, 77, 11, 66, 8

**Kupajte
NARODNI KOLEK!**

Pridni, oženjeni delavci

se pri neki grajsčini blizu Zagreba kakor konjarji in kravarji proti deputatu (kar se dobiva živeža) in letni plači iščejo. Natančna pojasnila daje Florijan Podvornik pri Novi cerkvi blizu Celja. 741 2-1

Dve hiši

proda po dražbi trg Lemberg dne 3. novembra 1904 Prva leži ob okrajni cesti, zidana, z opeko krita, 3 sobe, kuhinja, klet, nekaj zemljišča (njive, travnik in hoste) Cena 1100 K. Druga, tudi zidana, z opeko krita, enonadstropna, 6 sob, 2 kuhinji, 3 kleti, svinjski in kravji hlev, lep vrt. Cena 4000 K.

Divji kostanj

kupuje po najvišji ceni Josip Matič, trgovec špecerijskega blaga v Celju, Kolodvorske ulice št. 7. 741 2-1

Kuverte

s firmo priporoča tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike s podobami itd. izvršene v kamnotisku. Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Štefan Kaufman

v Radgoni priporoča svoje lepo pozlačene nagrobne

= križe =

po najnižji ceni. 694 5-4
Točna in solidna postrežba!